

Jeg er naturligvis enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at Folketinget i øvrigt lovgiver alt for meget, og derfor kunne en metode til at højne kvaliteten selvfølgelig være at lade være med at vedtage så mange nye love. Men problemet er, at selv ophævelse af en lov kræver en lov, og derfor er antallet af love ikke altid et mål for, hvor meget eller hvor lidt lovgivning vi har, selv om vi efter vores mening har for meget.

Er det forslag, SF er kommet med, så løsningen? Ja, vi er naturligvis også indstillet på, at den forrykkelse af tidsplanen for behandling af finansloven, som Finansudvalget aktivt har medvirket til, i og med vi får førstebehandling allerede i september måned, aktivt følges op af finansministeren, så han udnytter den ekstra tid, han har fået. Det er jo ikke vores lod at afgøre det, det er regeringens.

Så er der spørgsmålet om selve den 30-dages tidsfrist. Hvis den 30-dages tidsfrist ikke blot efterfølges af bjerge af dispensationer, så har den et formål. Men hvis vi oplever, at en 30-dages tidsfrist bare bliver undermineret i maj måned og i december måned af den ene dispensation efter den anden, ja, så kommer vi i de situationer, som vi ser indimellem, at det pudsigt nok overlades til oppositionspartierne at trække i nødbremsen, som vi har set i denne folketingsssamling, nemlig f.eks. i spørgsmålet om brugtvoغنshandlernes nye regler.

Hadde det stået til regeringen, var reglerne blevet gennemført til stor skade for erhvervet, men det var altså undertegnede, der bad om at få en tredje behandling afbrudt, så vi fik de dage ekstra, som oven i købet afslørede, at regeringen var i strid med EU-retten. Det var oppositionen og ikke regeringen, den magt har vi altså i Folketinget, og den skal vi så som opposition formå at udnytte og lade være med at lade os besnakke af regeringens ministre, når de ønsker at få tingene presset igennem Folketinget.

Om den disciplin kan opnås, ved jeg ikke, men lad os bruge udvalgsarbejdet til at få det afdækket. I hvert fald synes jeg, at SF fortjener ros for at have sat sagen på dagsordenen.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil sige tak for støtten til det flertal, som helt åbenbart støtter forslaget her, så vi kan få det gennemført. Jeg synes, det er meget glædeligt, fordi det kan betyde et spring fremad for kva-

litetsniveauet i det arbejde, der laves her i Folketinget.

Vi har jo haft mange konferencer og mangel på snak om lov-kvalitet, og alle er selvfølgelig enige om, at vi skal gøre vores arbejde ordentligt. Lovforslagene skal udtrykke den hensigt, der egentlig var fra forslagsstillernes side, og ikke en masse skæve virkninger, som tilfældigvis er kommet igennem, og som man så senere hen skal til at rette på.

Jeg synes bare, det har været lidt frustrerende, at samtidig med at vi har haft de dér store konferencer, hvor vi har lovet hinanden, at nu skal det være bedre, at så er det alligevel blevet sådan, hver gang vi kommer op imod en sæsonafslutning, at så bliver der en masse ting jaget igennem på meget kort tid, fordi der indgås et finanslovsforlig meget tæt op mod deadline, og så skal man ekspedere f.eks. 21 love på 10 dage, som vi gjorde her i december måned, og det er uanstændigt over for befolkningen.

Befolkningen har krav på at kunne følge med. Det er en hel hjørnestejn i demokratiet; befolkningen skal kunne følge med i, hvad det er, der foregår her. De har ikke en chance, hvis vi på ti dage gennemfører så mange love. Det er dårlig nok, at de organisationer, hvis kommentarer til lovgivningsprocessen vi jo er dybt afhængige af – der kommer tit fra organisationerne mange kloge indvendinger, hvor de siger: Jamen hvis I nu laver det på en lidt anden måde, så kan I opnå den samme virkning, men uden at få de skadevirkninger, der vil være med den måde, I indtil nu har tænkt at gøre det på, og det lærer vi af – det er dårlig nok, at de kan nå at følge med på de ti dage, og befolkningen kan da slet ikke, og det synes vi er forkert.

Derfor er vi glade for, at der viser sig et flertal nu for at få indført den her frist på 30 dage. Det er helt klart, at det skal følges op af, at der så også er en disciplin blandt de partier, der laver et finanslovsforlig, så man ikke søger dispensationer hele tiden.

Jeg er overbevist om, at den debat, vi har her, vil medvirke til det. Det er jo sådan, at finanslovsforlig traditionen tro kun indgås på det tidspunkt, hvor de absolut skal indgås af hensyn til tidsfristerne. Sådan er det i dag, og det er det, som nogen heroppefra har kaldt for skoleklassesyndromet eller stileafleveringssyndromet: Hvis der er en opgave foran én, som er en lille smule ubehagelig, hvor der er nogle ting, man skal træffe beslutning om, som man egentlig